

**טקס יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות
האיבה תשע"ח – 2018 – דבר ראש המועצה**

משפחות שכולות, תושבי כפר שמריהו, אורחים יקרים,

ביום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה, אנו מתייחדים ומוקירים כבוד לחללי המחתרות ולחללי כוחות הביטחון, ומביעים הערכה לבני המשפחות, אשר שָׁכְלוּ את יקיריהן במסגרת השירות או באירועי טרור.

השנה אנו מציינים 70 שנות עצמאות, 70 שנים להקמת בית לאומי לעם ישראל, 70 שנים לקיומה של הדמוקרטיה היחידה במזרח התיכון.

מדינת ישראל ידועה בהצלחות מרחיקות לכת בתחומי המדע והמחקר – בעולם מכנים אותנו סטרט-אפ ניישן. אנו מהמובילים בחדשנות בחקלאות, צבאנו מהחזקים והמתוחכמים עלי אדמה, כוחות הביטחון ידועים ברמה מוסרית גבוהה בצד מקצוענות חסרת פשרות, ובכל זאת, רובנו חשים אי נוחות מהקרעים בחברה הישראלית, מהפערים בין קבוצות אוכלוסייה ומהשיח האלים, המתקבע ביננו.

בשבעים שנותינו כבשנו שיאים בתחומים רבים, גם בפערים החברתיים.

מה הסית אותנו מדרכם של המייסדים – אבות הציונות, אשר ראו בשיבת ציון התחלה לגאולת העם?

השנה נפרדנו מהמשורר חיים גורי, איש הפלמ"ח, אוהב הארץ
וחרד לעתידה. הוא כתב על מלחמות וחלם על שלום.

גורי ראה בערך הרעות אידיאל ודבק חברתי, אשר מובילים את
הלוחמים לניצחונות.

אך נזכור את כולם

את יפי הבלורית והתואר

כי רעות שכזאת לעולם

לא תיתן את ליבנו לשכוח

אהבה מקודשת בדם

את תשובי בנינו לפרוח.

מלחמות ומבצעים צבאיים מגבשים סביבם את העם, יוצרים הווי
מיוחד, שירת גיבורים ורוח פטריוטית אך גובים חיים של
הטובים בבנינו ובנותינו, משאירים פצועי גוף ונפש ומשפחות
הרוסות.

אנו חבים חוב גדול לנופלים. בזכות רוחם ומעשיהם, הגענו עד
הלום.

חובתנו לשאת נס ודגל להמשך קיומנו במדינת ישראל, כאומה
מלוכדת, פתוחה לעולם, להרחיב ידע והשכלה, לפתח תרבות,
לחדש חקלאות, לעודד השקעות בתעשייה, לקדם התיישבות
בנגב ובגליל, וחשוב מכל, לטפח סולידריות חברתית.

הבה נסתכל סביבנו. ראו נא את המתרחש במדינות הסובבות אותנו, כיצד מוסלמי אחד לוחם במוסלמי אחר ושניהם תוקפים את הנוצרי ושלושתם את היהודים. וכולם נושאים תפילה לאל אחד, אלוהי אברהם, יצחק ויעקב.

אנו עוקבים בכאב אחר מלחמות האחים ומלחמות הדת במדינות השכנות. ממשל התוקף את אזרחיו – ילדים, נשים וזקנים – בנשק כימי בלא מנוד עפעף והעולם יוצא ידי חובתו בפעולות צבאיות קטנות ובעיקר במלל חסר חשיבות.

ראו נא עד כמה חלשים הם חבלי השלטון וכמה חשוב לשמור על ערכי מדינה דמוקרטית, קהילה המכבדת את כל אזרחיה, חברה המושיטה יד לכל אדם, באשר הוא, בלא הבדל דת, גזע, מין ולאום, ועד כמה חסרים הצניעות והענווה.

מאז רצח רבין האווירה אינה מתנקה והתחושה היא ש- "איש את רעהו חיים בלעו" .. נראה כי בימים אלה אנו זקוקים יותר מכל לתפילה לשלום המדינה.

דוד בן גוריון היה בקיא בתרבות ישראל ובמקרא, ידע לסמן דרך בחזונו של נביאי ישראל והשכיל לשלב את מוסר הנביאים במגילת העצמאות:

הנביא ישעיהו בן אמוץ, מתאר את השלטון בתקופתו, לפני כאלפיים ושמונה מאות שנים:

שְׂרִיף סוּרְרִים, וְחֶבְרִי גְנָבִים--כֵּלּוּ אֶהֱב שְׁחַד, וְרִדָּף שְׁלֹמֹנִים;
יָתוּם לֹא יִשְׁפֹּטוּ, וְרִיב אֶלְמָנָה לֹא-יָבֹא אֵלֵיהֶם.

נשיא המדינה, ראובן רבלין, מזהה בישראל של היום ארבעה שבטים: דתיים, חילונים, חרדים וערבים - ארבעה שבטים אשר חיים בפחד וללא שפה משותפת. "החברה הישראלית זקוקה לקריאת השכמה", אמר הנשיא.

מנהיגי מדינת ישראל, מנהיגינו שלנו, זוהי קריאת ההשכמה: אם עתיד האומה חשוב בעיניכם, ואם קיומנו כעם בארצנו יקר לכם, אתם חייבים להתעשת, לחשב מסלול מחדש ולקבוע את האחדות והשלום מבית בראש סדר העדיפות.

המשך זריעת שנאה בין הגיוון האנושי, המרכיב את החברה בישראל, והדחף האובססיבי של פוליטיקאים לבטל כל מה שהוא לא הם ולהחליש את הרשות השופטת ואת גורמי אכיפת החוק, הם מתכון בטוח לפרוק המדינה מנכסי צאן הברזל ולהרס עצמי.

לכידות העם חשובים יותר מהקשר עם הונדורס או מיקרוניזיה.... קרוב העם היהודי לארצנו חשוב יותר מהשתלטות מיעוט אורתודוקסי קיצוני על הכותל המערבי.

בתקופה זו, בצד אחריות בתחום המדיני והביטחוני, אנו זקוקים למנהיגות מחויבת, הגונה, חכמה, חרוצה, בעלת חמלה וצנועה.

אנו זקוקים לחיזוק הקשר עם בני עמנו בתפוצות, והכלכלה שלנו זקוקה לקשר פתוח עם העולם. אל לנו להתנשא מעל מדינות וקהילות ואל לנו להתערב בענייניהם הפנימיים.

למרות הקשיים האובייקטיביים ולמרות מה שנראה סיכוי נמוך, כולנו חייבים, מעמדת חוזק, לעשות כל מאמץ לקרב שלום עם הפלסטינאים ועם מדינות שכנות. זה נכון שבצד השני אין כעת שותף זמין, אבל כך העריכו גם בטרם הסכם השלום עם מצרים

ובהמשך עם ירדן. עצם ההדברות יוצרת תקווה וציפייה לעתיד טוב יותר.

למפקדים ולחיילים, אנשי כוחות הביטחון, אנו נותנים בכס אמון. הגנו על מדינתנו באהבה, במסירות, בהקרבה ובמוסריות.

תישארו ממלכתיים ואל נא תלכו שבי אחר הדיון הפוליטי. המפקדים יודעים את תפקידם ואת מגבלות הכוח, בהתאם לערכי צה"ל.

הטו אוזן לפקודות. אינכם שופטים אלא שליחיו של עם ישראל ומגני המולדת.

אנו שולחים מכאן תנחומים למשפחות, אשר שכלו את יקיריהן על הגנת המדינה ובאירועי טרור ומתחייבים לנצור את זכרם לעד.

רפואה שלמה לפצועי כוחות הביטחון ונפגעי הטרור.

כולנו תקווה כי נעדרי צה"ל יובאו בהקדם לקבר ישראל.

יהיה זכר הנופלים שמור בלבבותנו לנצח.

זכרם של הנופלים יהיה המגדלור לטיפוח חברה טובה יותר ועתיד מבטיח לדורות הבאים.

חברות וחברים יקרים,

בטקס זה אני חותם שלוש עשרה שנים בהן עמדתי, ונשאתי בהתרגשות גדולה את עצרות יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה.

טקס זה וטקס יום הזיכרון לשואה ולגבורה היו לי התחלה וסוף.

אני נרגש על השתתפות חניכי המכינה הקדם צבאית "מגדלור", אשר נוסדה לזכרם של האחים רב סרן עמיחי איטקיס, טיס קרב, אשר נהרג בתאונת אימונים ואחיו סגן משנה ברק איטקיס, קצין בחיל הים, אשר נהרג אף הוא בתאונה. ההורים, אריאלה וחיים, שניהם אנשי חינוך, בחרו בחיים ובתקווה למדינת ישראל טובה וסולידרית, המכבדת את כל אזרחיה ומזמנת לכולם הזדמנות שווה.

לזכר הנופלים ומתוך כבוד והערכה למשפחות השכולות שקדתי על כל פרט וליוויתי כל תוכנית.

עובדי המועצה המסורים מקדישים ימים ארוכים מתוך דחף פנימי לזכור את הנופלים באופן המכובד והראוי ביותר.

ואם נפל פגם או חלילה פגענו במישהו, אני מבקש את סליחתכם.

כל שעשיתי, משפחות שכולות, נעשה לזכר הבנים ולכבודכם.

אהבת הארץ, על כל יושביה, עומדת לנגד עיני.

יורם טהר-לב היטיב לתאר את אהובתנו:

ארצנו הקטנטונת, ארצנו היפה

מולדת בלי כותונת, מולדת יחפה

קבליני אל שירייך, כלה יפהפייה

פתחי לי שערייך אבוא בס אודה יה.

בצל עצי החורש, הרחק מאור חמה

יחדיו נכה פה שורש אל לב האדמה

אל מעיינות הזוהר, אל בארות התום

מולדת ללא תואר וצועני יתום.